

РУСКИ НОВИНИ

ЗА РУСИНОХ У КРАЛЬОВИНИ ЈУГОСЛАВИЈЕ

Најважнији вести.

Дефицит французскога бџесту.

Нови французски мин. финансија Орийол гласел у најаваменту, иже дефицит французскога бџесту у року 1936. виног да је два милијарди франки. И тога видно, же и Француза западла до чешког кризи и же уж прекли тоги часи, кад вона буна финансиско пажњочнија држава.

Наша тарговина з Немецку.

До Београду пришел председник немачке државне банаке (Райхсбанке) Др. Шахт, котри је појавијија как најденији исцини финансија и пензији диктатор Немецкеј. Вон пришел до Југославије и Немецку. У остатком часу наша тарговина з Немецку барз не подвигла. Уж терај Немецка највећи од нас купује и највећи до нас своги роби у первим море фабричног увозу. (Скорей буна на првим месеци Италије).

Заробок на ширки.

Фабрика ширки „Драва“ мала у прешлом року три и половина милијона чистог хасну. Свойм акционером виплати 26 посто дивиденда, па јакоја високо од 50. Д виплати 13. Д хаснати. Маљо то ма лешка таки заробок, як тоги фабриклиши ширки. Акцији фабрики „Драва“ маја у већини Шведи.

Робота „Господар. Слога“.

Познатија здруја „Господарска Слога“ почала по славонских валидох ацију да не подвигнице ценеја хаска. Тарговци планирали помоћ динара, а „Слога“ одредила да парагије дају испод динара. Тарговци не пристали и терај у велих валидох парагије претпазиши штрайк и не поша хаска до масакара. Так и треба! Док ше парагије не организую и не буду зложено под водством ческих учених људија, сами људији на повеќаше цени својих продуктох, ишто им други неће не поможе.

Напредоване катол. цркви.

У сев. Америци прешло на католицизму више 65.000 протестантских и других. Католичка црква приватију ју себе другим, а у нас буна дасције такија стражених, које одступили од своје отцовске грекокатоличке. Ганьба то на нас и тога ода већи не буде.

ГАБОР КОСТЕЛЬНИК

з нагоди 50-тога року живота (15. VI. 1886.— 15. VI. 1936.)

Кому непланате тога имена хасни Русији Југославије?! Бег тога мене не мож али подумати нашу младу просвету. Гоч је глам даљако од нас, а душу, а думу, зос скопица милима писакише већ у пријаси. Вон је прави оснивач, оцел највећи просветитељ. Њого живот увек схвачаши зос животом највеће народе.

Ја беј по чак народ до превородајења из живи своги народним животом, бо ју нуди народи не дали, а највећи нарешише очијеводаше принцип: јак да не на ново народзеј, полюбез њесују просвету, так је наш славни историја-апликаш.

Уж је млади јунак јапоњар започаја вак писац и чини следећи је то по-дну, дна, јаке веље, богато је складаја и писац, јак је њих вијко не ања, ирем даскејих пријатеља, којија вељкојаја дешајаја з њим пре њих... А што? Не застасовел је, јак је му било, же је јак пријатељ не разуми, писац самоту по пољу, на централу, на беголю-води, јаким словом у шлебоди, јак је думи високо лајели, јак је родзеному крају, гу народу својома виш баржтија росла, — та и датом јаки складај, писац јаривачких својија, јак је јак друговац и својому народу до рукоја данија.

Иако је прије час, же је вона увидаје Бога слунечко, донесија јоја шлебоду, јак је руски најш народ, за кога јакији стварији були.

И јакији слова, јакоја солојејки умилни писак, јакоја падаја је умјија тврђи, јакоја „З мойого најнију“, „Бифтнија дајана“, „Ду Христови“ и јакоја јакоја, читаши су у јаким чачаким руским кујини и хасни. Може повесиј, јакоја вије вије худобија у нашој руској просвети, иакоја јак је не савијиме својога родзенога слова, свога худобија просвети.

То наша највиши пародии хаснати, па когим лепину, јаснијији будучији себи будује. А тог фундамент и вељку већи највећи парагије будоћији Јаку мученији даскојац.

Наука је наука, то је јакојејији у људаја. Сет људаја мудрих и барају учених, аје јаки хасен, кад вона думи за себе јасно, даји слави у жејија у доброти и красоти науки.

Наш славни поета Г. Костельник не је з того с роду. Вон, правда, не з болатојаја роду до вељкога болатеја у науки и културе, когре је јак јакија магистрица полубаја. Акоја ту науку јакоја и таланти не захвалјаја вон думи до себе, не уживаја јак је сам људија својога таланта, акоја је јакија жеритве народу својому.

Њого имена и горње појавија у великих народох, бо љего слави и учени умотвори,

тисаки на јакијији руско-украјинским језику, већ су преложена и гајија великих народох, којија га јакија чествују и слави.

У јакоди 50-роћији живота јакојоја пажученога јаривачкија филозофа и писатеља највећији превијеши сак, же је јак је наш РИПД-о, али и генција писац превијеши ортанизацији, кадија јеја и јакија највећији руски народ тих дњаја и приложнијији к подсећањима званијији највећији славији писатељији од Гоголаја многа и багаје јеја!

Д. Б.

Жидзи и Палестина.

Напој новији, писац јеја о њемирох у Палестини хасни Жидзи и Арабији. Тоги њемирох ище не преставају, али појавијају јакија острешши и горњи. Прето јакијеме писац објавијеши о јидовским питањима з огледу на јаку опозицији Палестину, котру вони пред 1.300 року стражели, а за котру је тераз илакоја бора.

Препасија јидовскеји Палестини.

Знаме јаке историји књижакији св. Писма, же Палестину то Жидзи из Бога обицана јем, јак је пред Христом во-тала „јакија ханајанска“. Була то у старих часох јака бара богоја „мједом и љаској јакујија“ кис гвари св. Пјаком. И Жидзи је у јаку бара умважели, так же у чаху пријода Иејуса Христа ај тот нејет було у Палестинија коло 4 милионија Жидија.

Жидзи Христа не пријаји јак Сина Божијога, пајкујеши и то пажбаржей зреју поју писаку. Вони не спеле худобија Иејуса Христа, јак је хасија јакија нејак, али богоја, јакија наја, којија Жидија пинглобијаја зпод римскога пластија и оснуб швјетојеји јакијејије царство. Прето вони Христа не пријаји иже га и па кријејији. То је јак је странко вимсцејо. Христос предсказајаја напредок препасија Сјудији и рашајеши јакија Жидија з Палестини. И вијеје 70 року Римлији Сјудији ровавалија, а Жидзи јеја ројбогија ю цаним јакија. Палестинија осталла пуста, акоја док је до јакија појавија у 8. стогодији насељаваја мјасимански Араби.

Непрекашајија Палестини.

Накаја Палестини худобија, пинглобија, скороје пустинска јем, ик вијеје Богом пристава. Велику вимску житљевију маја Араби (70%) а пред војнију мали Араби ище лоџиј (90%) житљевију, а Жидија було деш 7%. Зато најака Палестинија права арабска јем, и је јакија јакија.

Жидовски народ розшарти по целям інвесторам засію його жидовська кири та свідомості того, що вони "закордонні підрозділи". Жиддя то єдиний народ на землі, котрий німає своєї опівнини, але на тим більш і широким засію єї відноші філатка жсмія, діє більше була у всіх інших.

"Сіонізм".

Зато Жиддя шинку засію любов пренесли на землю. Одна природа багато способів преважали вони тарговину та фінансії цілого півсвіту до своїх рук. Постали перші капіталісти в земному капіталіху панували над другими народами.

Але тоді им було мало. Вони сподили да зруїти все себе та ганьбу, які су піарпіл без оцінки, страждання народу. И у іренням стоджити почало ще медіа жиддями засію нові народи душ под меном "сіонізм". Тоді рух мав за тим, да жили народ придбутим себе свою стару оцінку Палестину, а Сион, грунок у Єрусалиму, на котрим був двір жидовських королів та їх синів, тоді Сион постал знак, "символ" того руху, ято ще в вона ціля рух "сіонізм", його пристрасті волюю ще "сіоністі".

Усіх сіоністів по війни.

З походу великих жидовських капіталістів, особливо англійських лордів (графів) жидовського роду, успели сіоністи по швейцарській війні на тельо, яким держави призначили право наслідування їх до Палестини. Англія дістала 1922. Палестину під свою тутторство (протекторат) вона взяла Жиддя у шиїтів на руку так, що не тільки єсре у Палестині 350.000 Жиддя (а перед війною було їх лише 50.000). Найбільш пришло Жиддя з Польської та Німецької. Помагали од жидовських капіталістів збудували приселені Жиддя у Палестину нові вадди та вароши, канали, да наводні пусту жсмі, преважали тарговину та банкарство. Проте вже величайші сили Жиддя почали ще дождали Араби бунти, бо виджали, як годни покри жидовським хапітаду препадніц. Араби житою од Англії, да австрії усе засіювання Жиддя до Палестини та їх не помага. Важкої прегради Араби (генерали) обіцяють, піздають на Жиддя, а уж почали напади та на англійську поліцію та військо. Англія має велику бригу, бо Араби тварідні, твердні як лебеди!

Оглянутице у „Р. Новинох“

Жені́дба.

(Комедія у двох діях).

Діл I.

Написал М. Гоголь. Предложил М. Ковач.

Ява 2.

Літера Тихомовна та Ратота.

Ратота: Я чароком, милостивна, пришола дакус вчаше, да попраговедам з вами часами, кед маце кеди. Но, милостивна, що ще дотика чита, та колажски ассесор, милі начальників, а подложни же слухаю... Намам лише одні приятельку у живоці.

А. Тих.: Так.

Ратота: Терака находім приятельку живоці. Тота приятелька — то ви! Поведаце, прися оклевані: Гей лебо не? (патрік вій на плечі, да себе) О, вона не така, як сухі шуби, — на неї єст...

А. Тих.: Але я вже мізаза... ве за однаніку.

Ратота: Але модаж вас, процо вец сваха бета? Но, може бути, ви сцієте дако друге повесо, — шашніце ще... (чук давочко) Чорт пай их пісне, які не даю докончин діло.

Моц наших кооперативах.

10. жовтня отримал "Рускій Союз Українських Кооператив" у Львові свою річну схадку. З нагоди схадки тає Централізації кооперативах у Галичині впровадже дакус статисяки в території стану кооперативу у нашому народу у Галичині, да ще і наші чита ель дакус задумашо и о наших обставинах, чи би ще у нас не могло відйті юдеї зробиць за поділлю нашої економікі та газдовської організації.

Тоді союз в централізації кооперативах (захтуваних) у Галичині. На конці врешті 1935. року приклади су Союзові як члені 3.013 кооператив. Близько 500 кооперативи одпадли од Союзу у врешті року и то кооперативи на Волині, котрим Поляки забралиши, да будуть члені Українського Союзу у Львові.

Од тих 3.013 кооперативах наймені су також "Захружені дутини" по вадах. Тихи було 2.056. Всі цепоровних касах було 560, землерівських, середніх (районних) захтуваних 128.

Цієїкі тоді кооперативи мали рівно половина членів, од тих 70.000 членів. Проект 2.370 кооперативах вигонеш 1935. року 816 мілійонів зінари. У тих наших кооперативах маю сталну роботу и отримано 12.109 осоїн. То відумне число членів од польської держави ввіднисній интелігентії. И так наша кооперація не лише ще приносить народу и членів матеріальні хасен у певніх, бо му ціна у своїх дутинах добру и турию робу, а у цепоровних касах суї позички, але и отримує велике число нашей интелігентії, котра може вільно робити за культурне та газдовське давитане народу, а Поляки им не можуть завадити, бо их сам народ отримує.

Після українська кооперація найменіша у цілій Польської та Поляків нам бора завада, же має існіти кооперативи, як членів як не має їхніх помочі од польської держави, лише нам вона завада, а своїй державі немає.

Всічай раз аже писали у наших новинах о відмінності, о хасау к та потреби кооперативах за наш народ у Югославії. Але о тим єїда не досці писав, бо ще єсть ще жедов членів таких, котри не єди піхопін, що єто кооперація и не спів єти записац до тих кооперативах.

Ява 3.

Істи та Живакін.

Живакін: Пребачце, милостивна, що сом, можебудь, так барс... (оглядаше як видав Ратоту) Ах, уж єст... Іване Наштовичу, добре рано.

Ратота: (на бок): Бозай біш скавал застьом добрым раном (Наглас) Та як же милостивна? Поведаце лем одно слово: да лебо не? (Чук давочко; Ратота плює на ноги) Зарі давочко!

Ява 4.

Істи та Анучкін.

Анучкін: Може, я папі, ячаше, як треба, и як то захтена пристойносць... (Відхиляє гентіків двох, зачудуєши и кланяєши) Кланям піс?

Ратота: (на бок): Задримай за себе тоді поклон. Принесла це бядо, бодай би ци вона тоді твой сухі колики позамала дратов. (гласно) Та ще же, милостивна, одлучише ще — я чоловек авантюри, велико часу немам — гей, лебо не?

А. Тих.: (збуката) Не пужно... не пужно... (за себе) не зваж які сима то гуторям.

котрі уж має. А веї нам кооперативи іще хиба. На принципі у всіхдом нашим відстав місія був яко рухи задримані дутки. У тим бід була гуна и добра робі, в чисті хасен ишел ба членом тає завтра.

Не тає го чейко створяється такі основи. Лише то веї треба добре видіти и под строгу контрошу в о дасільської ріки відповіді бічні членів, які шумят хасен від такій кооперації відсутні.

Треба приблизити! А на першому су місце: Керестур, Конур, Дордков та Шидд! Чекаємо від відповіді!

РУСКИ КЕРЕСТУР.

Русадля. Не можете двоме Господинам работати: Богу и Мамону — тварет Христос.

Тоти слова треба глубоко и треба да себе роздумашо велі и ще вана людзі, котри думаю же су мудры, а робя... ченуліро. Наша "Просвіта" и нашо "Рускі Новини" північнічан, не мішако не до политичних вадах, бо наша задаток просвіщовані наші народы. б. воучовяць у шанкуму добруму и хасловітому кожного напівточчя, котро якого вон буде политичнаго становища.

Але виак єст сінарі, котри треба да спомінаве, в котри маю вяз зас политику. Ми дуже осуджи північні напряма, котри суу зірваць зас звернені нашіх людзів християнським чеснотам: доброву та правду, та доброту и краси, сміреносць, благосць, благородиенць, чловеколюбівіць и т. д.

Буди аме зівіткове красей церквіній слави ішай на III. ізені Русланах, кед наше ісляка кроціння видно зас вінчима господама Кодура, Вербасу и інших наших вадах, преславліях у Ваціці. Бога у мочітках, служащи науку Богу и оконччевай своє віважіння, на котри ишно старі дідыве подожили здраві (прияток), ке би Бог очевід наша імія од шиків веногорах. Так було до поядія. Але гучак було по поядію.

Тоді ішти знове пойти слухаць у великих грамадах, ве ўз по Богу свада. Цілком

Ратота: Як не пужно? Пре яку притому єш пурэ?

А. Тих.: Ні, ве... Я не тога... (присізнув із себе) Вонка... (Набок, кліпля з руками) Ах, Богъ мої! до я то тварела?

Ратота: Як "онко"? Це то живі: "онко" модлім вас обмінне вая ци від розуміння под тім! (кладе руки на клуби и нагірьовано ідзе та веї).

А. Тих.: (полатрела му до очи акричала) Ей, забив же, забив... (Спека. Ратота стой розтворених устах. На крик убегус Арина Плітедмонна и кед авачела Іого літо спека тає исто и кричі: яй, забив! я спека).

Ратота: Цо то за робіта Накспе праца история (За аверми чук давочко и гласи).

Кочкі: (за даверми) Гайде, ухода, до шише становіся?

Глас Нод: Иди ти напредок. Я дораз омивуту: намесцим себе третери.

Глас Кочкі: Гей, ти зан спекаці.

Глас Полькі: Не, не спекаці! Сій — Богу від спекаці.

и нашею вілусю. Цілком панських підрох. Чи не описали нашо діло? Чи дарем од тих бешедількох дівдень закукунул до Дому Господнього? Чи поща тоді людів Бога у серці? Чом'я наша священники і юніка інтелігенція ділало од тих людів насто крохі? Чом'я тоді людів приходили ягод фаршіше і немаю звязи ані в одиним нашим інтелігентним членом?

Не треба да ще сповідання. Ми же музичне одуїти: або за Божу правду, або дияволске лукінство. Третій драгоцієв. Хто ділало ще ось і християн треба да не відійкніть! Поляти, котра очевидно процина християнству.

Весь наше худобня людів по війні пристали гу безбожним соціалістом, котри им славили, же им це ділало буду дзейно жими. Правда тоді наша людів відійшли і від до ческів і від свідомів су, же поташни соціалізм пайській непріятеля, пайській святій християнській віри, котра нас научує, же напів душа жис і во измерів нашого Іса, же чоловік однітут за своєї ділів пред праведним судом Божім.

Преселі вільно людів, гоч привали засечік і в радеску просвітну роботу наших священників і другіх інтелігенцій, інаки у політичних суперох не сціли і не спекли і не спушили віно руску інтелігенцію; думаю, же не вони засіли ропуху до політики аж інтелігенцію і служило вудах водою, шудах людів, за котрих не знати лих то су, лих то су, аж одігала су, аж вадзи их відійшли. Ала іскрея Христос: Наст ученик над учителем. Не може бути мудрейши ученик, як учитель.

Але кельо наша людів страдали претаке своєї подібності і позашані? Особено баш пати худобнейши і зітредів людів? Попри всіх наших недрощіваних людів, у насінні налаля вісі пісіх і веліх бара охотників і завоюватих за добре цалого нашого народу. Дало би ще вивесік по плану колонізацію наших ізтредів і худобнейших людів, дало би ще організована дакане і глядаке роботи, дало би ще основації фонди за компактне наших худобнейших людів, але... але... Тото вельке „але“. „Хибелів пам'ятою“? А чом'я нам хибелі вадів?

Чи не викили зірдініх пропаганд, інших ідеалічного християнського (а не поганського!) соціалізму, одиличних пропагандаторів, зас однічим півдіштвіїм, зас однічуніфраксую?

Яві 5.

Істи і Кочкарев

Кочк.: Но его, праве тераз нужно поправити третє.

Ратота: (обращаючи пальму) Поведаце, модім лас, вивеста шапка, чи по?

Кочк.: А до? Трафеми не даю?

Ратота: Чудно ще відда: бежи по хожі, почала кричач: „забіж, забіж!“ Чорт ана по то таке.

Кочк.: Да, то ще він вінчай раз трафи: вона дурна.

Ратота: Поведаце ми, ви відажа родзинка?

Кочк.: Дабоме, родзина.

Ратота: А яко родзинка? Модім нас розшифіру.

Кочк.: Наисце, Незнам; якоюко чинна моїй матері чи цішка такій отцом, либо сій отець цішка такій моїй інни; о тим зна моя жена -- то их робота.

Ратота: А діллю вона така дурна?

Кочк.: А ще од малючка.

Ратота: Правда, відійте би було, кед би була розумна; але во конець я дурна добра: яко в талом кед би було унгарсне.

Мали зме, ала ях висяли все нашого інтересівка нашу портики соціалізму, котри відійшли новосімських демократів, як свою власну народну інтелігенцію.

Безбожні соціалісти у християнськім Крестуре, не вершили би єде — мали по 800 гласів при віберанковід 1400 висвінів гласів, а од 1000 індустріальних гласів!...

Яку чесць неизи могла мац наша інтелігенція у політичному війду? Кого мала за собу?

Остатно уж време да він це відійде уже раз пребудза. Було то дакому жиро, або пам'ята: мушиме повесіц, же панно події треба да раз увізда, же па свою власну чеку приєздило гу дзеліким басбожним і полубасбожним політичним програмом. Не відійде він ізмін за бешедількох басбожних демократів. У вишкавів виправдане време послухайце гласів свівіци, глат Біблі, кільсі вінчай християнській народній інтелігенції.

Знайце, же вони спас ів у тим, да ще ословітіце гу дасків дзялагох (звідтельних народів), котри гу вам приходза у пачай синорі, а відійдука су фаршакі (воліці хідзінцы), але да ще іспланіце на свою християнську руско-українську інтелігенцію, котра в крев вінчай креви и котру тога исто болі, по и вони були, вона ще а вони відіо раздух и ведін з ями плаче.

Помагайце вашу інтелігенцію, же би вона вас могла покатаць. Кед будасце увітожуване ївою інтелігенцію, вінчай, же зок тим одріжете ковір на котрим шедовіце.

Народ прае свій народесій інтелігенцію, то народ пренасті.

Лем сідів присладів напомінам. Чи нам требає туту танібу, за ще у Крестуре попри 4-х лохторех (лікарех) Русинів, котри жадали тога место, ліквере за лохтора Жіль, котри ледво даю відіо по руско-українські бешеділько? Чи аже так піско у просвіти склади, да своїх людів убиваме, же би звідругих помаганії Чесць Жіль, але тримайме не того: вінчай люб, а буде вонштут.

Котри чесні Русині после того будас ман даску до школи каше своє дрецко, кед видія же Русинів своїх людів од себе виганюю?

Его видзіміе до чого вони нахристиянска, поганська політика.

Зато івлеці разум до глані: будоже и у політиці по але и вишивакі у живісів: добри и чесні людів, добри християні, добри Ру-

си і вісі увідаже, же у панім народесі будзе жаній жансі и значіння, мені скутку, меній індустріальства, меній іннесці.

Гей... да зме візводи од ощівбодася пану руско-українську християнську політику, меніка зме могла буд присладів другіх народом... А так? Самік візве...

Не замірніє тим шоріком нікого уврідаван. Примане критику хотія іншої страни, лам наїй буде писана у християнським духу.

Думаже же віт паного Русія, християнського півнівіччя, котри вінчай согланіл зас тима пориками. На кед ще у тим іншими соціалістів овда в політичні критики ще у панім народесі пінрано.

Цо од Бога гардечно жадам паному вітранінку народу, особено наїм індустріаль и худобнейшим людів.

Іще раз паглашуєм: Людас тримайце не у політиці своїй руско-українській інтелігенції, а на дайне не на фінісі візвеці од дасків здівіх басбожних демократів.

Критикус.

Учительски Хор. 30. мая т. р. панчевіл пан вілал чесніки „Учительски Хор“ паного срезу з Богатим програмом. Концерт це одбув у великій сали Народного Дому.

У першій часці пінведені машини хор (директор п. Стокнович среа. пх. падворні) пе-цей пекіні воних домашніх югославівських скільдількох, а крем тих даскіль болтарів, апаку Архангельского, Москія и діл, котри пас пайбарії цікавіл, візно Народні писні „Мак“ и „На горі“ писні паного славного Конніця. Попри тим, же ще чесном того хору не відіхко на пройді сходакі (школа і віддале) при-мили лем штирі проби, візно відіїв одцівіх хору, але особено од сигурній бутуті самого дірінгента. И пано чесні пінведені точно, лем зме штирі зато пестели, же вону візно „аки підобріб“ лем ми можеме візесі.

Другу часці пінведені учительська оркестра. На програму були візможні панім домашніх югославівських авторів.

Слухачів пігредів. Моргніц і матері-вінкіх усіх тиж інтрідії. Тог.

В А Г Р Е Б .

Як дозіважам зас Загребу, прислій го-бога и худаслі буд там зас Приморія пресві-щів Владика Гайдич зас професором ізом Гомічком. Вони же відійшли зас Риму и ступіні пайперши до паного семінару у Загребу,

Ануч: Доволіце да вак усекірия так ято з єдним віврости. Презивам, кед чіловік як він по французі ченко жу розудів чи жена ана по французі чи по. Як ізідівів того дому, ана?

Кочк.: Ахі бе-е.

Ануч: Цо ві то?

Кочк.: А як же? Я то пакома добре зім. Вона ще учела відно в мою жину у пансиону, була така подія, же ще у матірічній лаві шедаєла. А французі учитель, просто, біл ѿ по лізу.

Ануч: Подумайце себе, же мів од цер-шого разу, пакеди сам ю забачел, такої ще відійде же вона не зін по французі.

Ратота: А чорт зас тиж французким! Але як могла тога преклакта сваха... Ах, то ти борсіко на зоч ляк, врачарко! Знане, кед білкі відійди в ямі вона міс словами то описані — сінкар, совершил сінкар! „Дом, криїда“, тварі, „ла фундаментах, стрібериаг ложки, спінги — лем шедай и рушай!“ словом, у рожому чечко вайсе заки бок. Ах ти подартва бабо, ти стара! Лем ми прида пред очі...

(Далів будзе).

Кочк.: Але вінане, вона ято нема!

Ратота: Як які? А мурівана хіни?

Кочк.: Да віздице, телько, же по жину, а вінане він як вінане мурівана: мури вінане вів-ведаєши з єдну цеглу, а у шітредку каме пам'єні, тришки, коровчі кирідакі.

Ратота: Цо ві ...?

Кочк.: Розуми віе. А він ода не вінане як він якоюко хіни праві? лем да их можу до блини заложакі.

Ратота: Але тот дом не заложів?

Кочк.: Хто вім то кирел? У тім и роботя, же не лем цо заложінні, але вінане к про-цінти за два роки не злацени. А у сеніту шедзін брат котри так исто, руца око на туто хіни, — а такого нароюнота членіка ода жице на шеєці ще було: з родзиней Манчери остатню сукнёю би зіпня, безбожник садів.

Ратота: А як же то віц старуха — сан-жа... Ах, тога босорка, вирод чловеческого ролу. (на боц) Але може вон і цікаві! Пой-кайстроғіе вілітізоване бабу! в хед то правда... Но... я ю вінанім вінанім, на таю які аругти шіріваю.

а в недавно поподалю пошли до Крижевців, да панчаки і нашого преосвященого Владику. Преосвящені владика Гайдич наслідник нашого владиця у Приморському, дас наші владики бул архієпископом Апостольським адміністратором. Од того часу уж пройшло 10 років. Преосвящені Владика Гайдич як і др. Гомічко велико міс интересували за шкілку у нас, а особено за нашою школою. Бара місше начеши в „Руски Новини“ як и „Рідне Сходо“. Вони искають да хміше єдни і другі новини посилають до Челябівки.

Нашо школяре. Як початко, нашо ученици уж не виїздили до своїх фамильних країн. У сесійному у Загребу останці лежа в богословів 5 школи за велику матерію і 4 за малу матерію. Іх успіхи будуть поки членів як при кончику того жеша. Всі що це може, же на вакансії нашої школи русини ученици будуть мають свою складку у Руській Керестурі. Уж що за то готово і велико що о тих догварю, що да пінцю буде у краснім шире препровадає. Керестур близко ющю зроби, да що там пінцю найду як у своєї матері.

Складка Малай Антаркти.

Тих дінь отримала у Буковині у Румунській складці Малай Антаркти, на котрій були присутні шкільники шести трох держав: Румунська Країна Карол, Напп Кінга-Памелін Павло і Чесієг председник республік Бенеш. З того уж відомо, що та складка була бара бара важка. Як діну новині главини предмети нарадах у Буковині були позитивні стири, котрі що Малай антаркти її відмінно чину, а то є: виїзди Габсбургів до Австрої та зосвітнявши стварки південній Европи.

І Швейцарська не єще виступа.

Швейцарський парламент привів зос 120 гласів зроці 53 проголос, да що за нова наоружання Швейцарські може потроши 235 мільйонів франків (три мільярди діварів). Швейцарська нейтральна держава вже треба військо, котре і тобі би було її велике як могло би вигрізати проїзд єдиної держави. А єто чиак і нейтральні Швейцарська видала такі сильні цензки за оружіє. Людів їх да чине сістрали розум.

Велька катастрофа у Румунії.

В недавно на спортивному стадіоні (направлені деревні підзеї на спортивній площі) у Котрочена зівались ще єдна 20 метрів висока грибина, на котрій було 3.000 людів. Под трибуни таю було велико спортивської публіки. До терраси нараховували 60 метрів та коло 700 рапортів. Гвардія же за дію ющо виновати можна, котрі тот стадіон будували, в тарілові, котрі предали події матеріям.

Негус у Лондону.

Абесінський негус поволав шкільних стражників посланників у Лондону ту себе вічесру. Італія привіз тому пропаганду, бо гвардія, же чину війські цар, а Абесінія теряє таліїнська. Чину її пішвіл англійські мілі. вонканих діялів Ідея. Італія бара післядовільна, же Абесінія іншо як да привізана — тобі неслухано — же Негус євлід Абесінії. Негус за фасадом діс опітувані до Швейцарської, що на засіданнях Сонячій Народох ве приїзд, як го порадили у Лондону.

„Руски Новини“ виходять кожди тиждень. За редакцію одноведа: др. Франко Ділович, у Дикове.

Совет Народох ще руша.

На питання Бразилії відповідає ще 20. юна полна складка Сонячій Народох, бо до терраси дуже часто робили землю відбори. Іх тає складка мало ще відбори держави виявив, що думали є Абесіній та савакийські проїзд Ятальї. Тота обіца складка членів Сонячій Народох могла би має велике значення у міжнародній політиці.

Примані до інститутів сестрох Василиянкох.

Нашо сестри Василиянки маю свої інститути у Крижевціх та у Шиду. Європи ученици жадають ісці до гімназії, можу бути прияти до інституту сестрох у Крижевціх, а потім жадають ісці до гімназії, таї в Шиду. Ученици за гімназію місія складає приємні елементи і то по 20. того місяця. Наїшо прето обращає родителів на самих сестрих Василиянкох, котрі им дають потребні інформації, що маю зробити.

У єдним і другим інституту ученици мають шкілько, до яким потребне за добре виховані та чомон у наукові. Шкілько другі інформації доставляють родителям од самих сестрох: кельо ще лікарі місія та що маю школярки зособу принесці.

Препоручуємо шкількам родителям, котрі посилають свою дівчину до гімназії або гімназії, наїх дають до наших інститутів, де ще виховують у душі духу, да ще познайоміть їх одбілою од своїх. У наших інститутах більші буде має таї пінцю, що маю у цієїх інститутах, а крім того маю та виховані у наших душах.

„Своє любове, а чуде вінчують!“

Людска скуюсці.

Варенка управа у Марібору підтримала уж відєї роки стару худобину ясну, котрініє поголосія, що пама од чого жиці. Тераса ще стара похорона і звід її превозили до шпиталю, пренашаючи при всій злата у іредносци од 80.000 д., а уложили кайжочки на 60.000 д. З тима пецожема могла стіра літко жин, але у сіней скуюсці їх ганьбела ще спаднути на терку побачи, а пешаж спісіка. Із тому маєма сина дріж, ураника та добре улату давку у Белграду. Така що людска скуюсці та преноєт їх ще є єще велико зла.

Мудра бешеда.

При поміщені споменіка великому хорватському політичару Дру Анти Старчевичу, — тобі року преходзі 40 років од його шмеріці — газета познати поєднані зос засігі Дра Мачека др. Іван Пернік тає слова: „Хто ске зайнцік віру у Бога, тає прінієвіт союз з дяволом, тає ще бора за пібайду віврапоні, циганістру та насильтві“. Кед би шкільки посланіків так бешедовали та робили як би було країні на тих іншо!

Родзеніт днень братох Радич.

Штефакі та Агостіна преславлені у хорваті, віталох та вароніх 11 зонія. — Каженоц у вікозарським срэзу падалі таї як уж пітвіти риза та пітрабел велико чесди. — Погарадзі церкву у Осінку. Дог похвалі країні персах

св. Петра та Павла у Осінку украдін бездуши азотів зос ішкоту златни келіх у кетрім ще чину Найса Тайті. Келіх вреде 10.000 д.

+ Проди „Бати“ буде в історію 14. юна велика складка циплерів з пісні держави. Тераса єст у панії держави 35.000 циплерівських роботів (майстрох та інженерів) та пісні вонк якож у величі биди биди пре-гумову обув фабрика „Бати“.

Паніматком і учительком!

Того року буде ще отримана рекомендація (духовні вежби) за паніматки та учительки у манастирі чесних сестрох Службених у Рус. Керестуре. Початок вівторок 7. юна рано на 8 годину по Службі Божій. Треба да піснім скорійшик привяя, котрі жадають дух, революцій скончаніц. Піднімі ще треба сестром у Руській Керестуре. (На десні ще будзе піднімі та бінаге та вдзені 30 днів.) У случаю же буде цес міста, можу ще привяяці та іншіх інтелігісітів жескіні особів.

Пошкі по цілим землям зберію ще осібів в хуніні та женскі вій реколекції, да у міре раздумую та пренатра свої роціні живот та да упоря шкілько, що не буде по волі Божій, а по тим да аробі пілан на дальніх лініях жиці. То потребує кжды. У остатціх часах по цілій Хорватській трумілі ще такі реколекції її за парасюх. Бара велі брали учасця, були бара здоровіння.

Дом за друкарню.

Наша Руска Друкарня місія має окремо збудовану хижу, у котрій буде амбіції машини, магазини та канцеларія друкарні. За будову тай хижі нет пінокі, зато ще почала акція але зберінням та дарованім на дом друкарні.

Даровали:

Сабадош Янко, 503 Р. Крстур	1.000 д.
Будински Дюра, Р. Крстур	500 "
Сононар Єлена, юнг. Р. Крс.	200 "
Жилник Дюра, Р. Крстур	50 "
Жилник Ладислав Р. Крстур	50 "
Іва берано на кирбаю у Р. Крс.	132 "
Бінка Інда, Вуковар	50 "
Чесік та слава таким дарователем!	

Хто є слідуючий?

Чим ще доля за друкарню збудує, таїк ще купи друкарня. То місія буці віщінк до вишні. Прето руски патріоти рушайце цес Жерти за дом друкарні поспілайце до „Просвіти“ у Керестуре.

Весели куцик.

Чежки часи. — Кед пінокі не пожітим дяде 1.000 д. запітрелім ще. Чи би мі ти пам'яголі помогнути?

— На жаль но, бо пам'яголі ревілнера.

Добра годзинка. — Чутник: Слухайце, віта годзинка на церкви не добре піде. Тре бало бы ю поправиц.

Хомашій: А пач? У нашим варошу існіді аза, же жедна церкви годзинка усіауе 5 године, а вібіс 6, же вец точно 3 године.

Пів думал. — Пан Гудачок ініціатор у парку зос свіно мілоду. Нараз починає падац дяджакі.

— Отвар амрел! — гвардіи му мілоду.

— Пач щи то вец напір зос сибу?

— Ша чи ѡ думал, же дяджак буде падац.

Адресат: „Руски Новини“ Пішкоренци. Відділ: Михайліо Фірх, Пішкоренци.

Предплати на рок 60 д.
Друкун Енарх. Друкарня у Дикове.